

Kako funkcioniše probna praksa?

3 dana iz života Abela i Mirjam

Uspeo je! Abel Monteiro na vreme ulazi na glavni ulaz preduzeća «Mechatronic AG» i obraća se gospodinu u poslovnom odelu koji na prijavnici dočekuje klijente. Abel objašnjava da mu je rečeno da se javi na prijavnici jer danas počinje sa probnom praksom. Gospodin proverava informaciju na monitoru ispred sebe i ljubazno odgovara: «Naravno, očekuju vas. Molim vas da sednete. Gospodin Braun će brzo doći po vas.»

Prvi utisak

Na stolici u ćošku već sedi devojčica približno istih godina kao i Abel. «Da li si i ti došao na probnu praksu?» upita ga ona radoznalo. «Da. A ti?» «Naravno, ja bih možda želela da učim za konstruktora.» U tom trenutku im prilazi mlada devojka koja se obraća Mirjam: «Ti si verovatno Mirjam Rulić? Ja sam Liza. Na trećoj sam godini i učim za konstruktora. Ja ću biti zadužena za tebe za vreme probne prakse.» Nakon što su se rukovale kreću u pravcu lifta.

Tek što su se izgubile iz vida, Abelu se brzim koracima približava mladić u crvenom radnom mantilu. «Zdravo, Abele, ja se zovem Braun i biću zadužen za tebe tokom prakse.» «Dobro jutro, gospodine Braun.» «Uzmi ovu karticu. Sada moramo da pređemo u drugu zgradu.» Zajedno idu prema jednim malim okretnim vratima koja se otvaraju tek nakon što Abel prislanja karticu blizu čitača na vratima.

Praktični zadaci

U trenutku kada se Liza i Mirjam približavaju prolazeći kroz fabričku halu, Abel turpijom obrađuje kućište baterijske lampe koju je fiksirao u stegu i na koju je prema instrukcijama gospodina Brauna ucrtao razne tačke. «Vas dvoje ste se već upoznali na ulazu. Ovde se proizvode delovi koje mi u odeljenju za konstruisanje projektujemo», objašnjava Liza. «Sa polimehaničarima se na primer savetujemo oko toga koliko vremena će nam biti potrebno za isporuku proizvoda, tj. koliko će iznositi troškovi. Vidiš, Mirjam, Abel već radi na baterijskoj lampi koju smo i mi koristili prilikom vežbanja u programu za konstrukciju.»

Poslepodne, gospodin Braun Abelu pokazuje rad sa bušilicom. Abel samo što nije počeo da buši rupe na kućištu baterijske lampe, kada mu prilazi gospodin Braun zajedno sa Mirjam. «Sačekaj još malo, primetili smo da je kućište ispalo previše dugačko, tako da baterija ne bi imala kontakta. Zato smo ispravili plan. Moraćeš da preuzmeš nove mere.» Abel se osmehuje Mirjam. «Nema problema!»

Bolje pitati nego lutati

Odmah nakon što je Mirjam ponovo otišla, Abel je prionuo na novi plan. «Uf, kako smo ono jutros obeležavali kućište? Ko bi ga znao!» Okreće plan na različite strane i poredi ga sa kućištem baterijske lampe. Konačno hvata i plan i kućište i ide kod gospodina Brauna koji u tom trenutku programira CNC-strug. Abel mu objašnjava da je Mirjam ispravila plan i da on više ne može da se snađe na kojoj strani kućišta su počeli sa obeležavanjem. «Dobro je što si došao da pitaš, umesto da si bilo gde počeo da buši rupe», kaže gospodin Braun. «Niko od tebe ne očekuje da to već prvog dana savladaš. Uostalom, često se dešava da odeljenje za konstruisanje naknadno izmeni planove. Zbog toga moramo da budemo fleksibilni. Pogledaj, ovde si jutros ucrtao temeljnu liniju...»

Nešto pre 17 časova gospodin Braun se pojavio pored Abela: «Još malo pa završavamo posao. Jesi li izbušio sve rupe?» «Jesam. Za ponovno obeležavanje sam, doduše, potrošio mnogo vremena i morao sam da požurim sa bušenjem. Ali zato neću brzo da zaboravim kako se to radi.» Gospodin Braun proverava rupe i tapše Abela po ramenu. «Dobro izgleda!» hvali ga. «Vidimo se sutra. Sada znaš kako da uđeš, ali nemoj da zaboraviš karticu!» «Do viđenja, gospodine Braun. I hvala vam što ste mi po drugi put objasnili posao», odgovara Abel.

Beleške su korisne

Na autobuskoj stanici Abel ponovo sreće Mirjam. «Baš si me dovela u stresnu situaciju, Mirjam!» «Izvini, nisam imala nameru. Mislim da je Liza htela da proveriti da li sam razumela plan. Sve sam morala da upišem u dnevnik probne prakse.» Abel tek u tom trenutku shvata da je i njemu učiteljica dala zadatak za zapiše sve što je uradio tokom dana i kako mu se dopalo. Zbog svih nepredviđenih izmena skroz je zaboravio na to i sad uzdiše: «Izgleda da ću večeras morati da pišem domaće zadatke i da dovršim dnevnik probne prakse.»

«I? Jesi li uradio domaće zadatke?» zadirkuje ga Mirjam sutradan nakon što je Abel na stajalištu Lindenplac ušao u autobus. «Jesam, ali sam zato onda i zaspao ispred televizora. To mi se ranije nikad nije dešavalo. Verovatno sam bio previše umoran zbog celodnevnog stajanja. Uostalom, i to sam kasnije zapisao u dnevnik.» «Ja sam napisala da sam prilično sigurna gde je bila začkoljica oko kućišta za baterije i da sam veoma pažljivo morala da radim pri izmeni plana.» «Šta radiš za vreme ručka?» pita Abel dok izlazi iz autobusa. «Da se nađemo u kantini?» «Nisam se još odlučila, a ne mogu ni da ti pošaljem poruku jer mobilni smem da koristim samo za vreme odmora i kad završim posao», odgovara Mirjam. «Šta misliš, možda u pola jedan? Liza uvek kasno ide na ručak.»

Drugo prepodne u firmi je brzo prošlo. Abel je izbušio sve rupe, a onda je posmatrao gospodina Brauna kako glodalicom obrađuje radni predmet. Pre ručka je čak i našao vremena za jedan upis u dnevnik. Mirjam nije sreo u kantini, pa je ručao sa gospodinom Braunom i dva polimehaničara. Sada je već ponovo na poslu. Upravljavajući jednim starim strugom, gospodin Braun mu pokazuje kako se okreće vratilo, da bi nakon toga i sam mogao da pokuša. Veoma je teško, kada svaka ruka obavlja drugačiju radnju. Abelova kupa neće iz prve da se ispravi, ali po mišljenju gospodina Brauna, Abel ima dovoljno vremena da i to nauči. U svakom slučaju, vidi se da ima spretne ruke.

Abel pita gospodina Brauna za dozvolu da sa svojim mobilnim telefonom uslika stari strug, želeo bi da sliku stavi u dnevnik probne prakse. «E, to je pametno korišćenje mobilnog telefona», odgovara gospodin Braun, a Abel ima priliku da uslika i bušilicu sa kojom je juče radio.

Komunikacija i saradnja

Trećeg jutra nema autobusa i Abel kasni. Srećom, gospodin Braun mu je dao svoj broj telefona i Abel ga odmah zove. «Ne brini, Abele, i ja kasnim. Izgleda da su u pitanju neki veći problemi. Ali dobro je što si me nazvao, važno je da komuniciramo.» Nakon što je konačno stigao u firmu, gospodin Braun mu pokazuje kako se reže navoj. Posle toga je red na njega da reže navoje na kućištu za baterije. Nikada nije morao da radi nešto sa takvom preciznošću. Upravo kada Abel montira svoju baterijsku lampu, pojavljuju se Liza i Mirjam. Mirjam mora da vidi kako sve funkcioniše do kraja. Abel je ponosan, pošto uspeva da sastavi lampu bez problema. Dužina savršeno odgovara, a baterijska lampa svetli i nema kratkog spoja. Gospodin Braun hvali Abela za njegov precizan rad i svi se rukuju zbog odlične međusobne saradnje.

U popodnevним časovima gospodin Braun daje povratnu informaciju Abelu o njegovoj probnoj praksi. «Zadovoljan sam tvojim radom. Primetio sam da pažljivo radiš i to mi se dopalo. Mogu da te zamislim kao dobrog polimehaničara», objašnjava gospodin Braun. «Javi nam se ukoliko tražiš radno mesto za praktičnu obuku. Preciznost sa kojom radiš me je ubedila.»

I Mirjam dobija pohvale od Lize: «Sjajno je što si uspela da zamisliš izgled kućišta za bateriju, i da rešiš problem na direktan i spretan način. Potrebni su nam konstruktori kao što si ti!»

Ovoga puta Abel čeka Mirjam na autobuskom stajalištu. «Moraš li odmah kući? Ili možda imaš vremena da malo popričamo? Mogli bismo da idemo do jezera», predlaže Abel. «Žao mi je, Abele. U pola 7 idem na trening rukometa. Ako želiš, mogli bi u subotu popodne da idemo u bioskop.» «Strava!» raduje se Abel. «U 4 sata ispred bioskopa "Abaton"?» «U redu, srećno sa domaćim zadacima», šali se Mirjam i iskače iz autobusa kod Lindenplaca. «Da mi je znati samo da li su sve konstruktorke tako opuštenе?» pita se Abel. Onda otvara svoj dnevnik probne prakse i tačno zna šta će još da zapiše čim stigne kući.